

РЕШЕНИЕ

№ 2950

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **182** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. О. Б. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Решение № Ц1040-21-510/14.12.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба вх. № Ц1012-21-1163/04.11.2020 г. на В. О. Б. като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № 214-00-22366-1 от 02.10.2020 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, като постановено на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, като правилно и законосъобразно.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. Н., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. А., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна

следното:

Със заявление от 28.09.2020 г., подадено по електронен път, В. Б. е направила искане за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО. Приложила е Заповед № 10/13.08.2020 г., издадена от осигурител [фирма] за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 31.08.2020 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ.

При извършване на преценка относно правото на отпускане на парично обезщетение за безработица на жалбоподателката, във връзка с подадена информация за периода 17.01.2020-30.08.2020 г., включително, от осигурителя [фирма], са установени данни, обосноваващи съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреба със средства от фонд „Безработица“.

При направени проверки и въз основа на подадените в Регистъра на трудовите договори, както и в Регистъра на осигурените лица данни, е прието, че са налице доказателства, пораждащи съмнение относно правото на лицето на отпускане на парично обезщетение за безработица.

От административния орган е съобразено, че информацията, подадена от [фирма], по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, попада в 18-месечния период по чл. 54а, ал. 1 от КСО за определяне правото на отпускане на парично обезщетение за безработица на жалбоподателката и в 24-месечния период, от който се определя размерът на паричното обезщетение за безработица, поради което е потърсено съдействие от компетентен орган за изясняване на коректността на подадените от осигурителя данни.

Със Заповед № ЗР-5-21-00773579/24.06.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град е възложено извършването на ревизия по разходите на ДОО на [фирма] за ревизионен период 22.04.2016-31.05.2020 г.

Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-0073731/24.06.2020 г. на осигурителя [фирма] за представяне на документи, във връзка с извършваната ревизия. Издадени са и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00774352/25.06.2020 г. на В. О. Б. за представяне на документи, във връзка с изясняване на факти и обстоятелства, касаещи трудовата й заетост в [фирма].

С оглед установените при извършените проверки факти, от длъжностното лице е издадено Разпореждане № 214-00-22366-1/02.10.2020 г., с което е спряно производството по отпускането на парично обезщетение за безработица на В. Б. на основание чл. 54г от КСО до извършване на проверка от компетентен орган при осигурителя [фирма].

Издаденото разпореждане е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № У1040-21-510/14.12.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ С.-град. Съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията.

Потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от представената по делото Заповед № Ц1015-21-45/13.07.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която на А. А., старши експерт по осигуряването, е възложено изпълнението на функциите на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО. Съгласно чл. 54г, ал. 1 от КСО, длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица спира производството по отпускането или изплащането на обезщетението за безработица, когато има данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма. При издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В настоящото производство предмет на спора не са материалните предпоставки за възникване и упражняване на правото на парично обезщетение за безработица, уредени в чл. 54а от КСО, или размерът на отпускнатото обезщетение, уреден в чл. 54б от КСО, а актът, с който ръководителят на осигуряването за безработица е спрял производството по отпускане на обезщетението.

Съгласно цитираната по горе норма на чл. 54г, ал. 1 от КСО, основание за спиране на производството по отпускане и изплащане на обезщетение за безработица е наличието на данни, които имат значение за преценката осъществени ли са предпоставките на чл. 54а от КСО за отпускане на заявеното обезщетение. Целта на спирането е обезпечителна - да не се допусне незаконосъобразно разходване на средства от бюджета на НОИ, възстановяването, на които би било невъзможно или значително затруднено. По тази причина, като достатъчно основание за спирането, законът приема наличието на съмнение относно осъществяването на някой от релевантните факти. Необходимо е съмнението да се основава на конкретни данни, но не и да е доказано по категоричен начин. Установяването на отсъствието на предпоставка по чл. 54а от КСО е основание за отказ за отпускане на обезщетение за безработица, а обоснованото съмнение относно такава е основание за спиране на производството до изясняването му.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съдът приема, че преценката на административния орган за приложение на чл. 54г от КСО е правилна.

В настоящия случай, във връзка със събрани данни при извършени проверки от длъжностни лица в ТП на НОИ С.-град, са възникнали съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреби със средства на фонд „Безработица“, поради което е започнала проверка на осигурителя [фирма], от който са подавани

данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателката. В административната препика се съдържат заповед за възлагане на ревизия, както и задължителни предписания за представяне на документи от жалбоподателката, както и от осигурителя. По делото няма данни към момента на издаване на решението, с което е потвърдено разпореждането за спиране, възложената ревизия по отношение на осигурителя [фирма] да е приключила. Това обстоятелство е достатъчно основание за спиране на производството по отпускане на парично обезщетение за безработица. Същото не е оспорено от жалбоподателката.

За настоящия спор е ирелевантен въпросът дали жалбоподателката действително е работила по трудово правоотношение в [фирма] и дали е била осигурявана за това. Този въпрос следва да бъде решен в производството по обжалване на задължителните предписания и на евентуален отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица. За постановяване на разпореждането за спиране производството по отпускане на парично обезщетение за безработица е достатъчно към момента на неговото издаване да са налице данни, които могат да доведат до отказ или до прекратяване изплащането на обезщетението.

С изложеното, оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. О. Б. с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Решение № Ц1040-21-510/14.12.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба вх. № Ц1012-21-1163/04.11.2020 г. на В. О. Б. като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № 214-00-22366-1 от 02.10.2020 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, като постановено на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА В. О. Б. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: